

det var, at hr. Poul Nødgaard meget gerne ser, at det, man har, skal vi sige vederlagsfrit eller skattefrit, bliver synliggjort, og så må det vel også være sådan, at det at køre med DSB eller flyve så også skal synliggøres – eller hvordan?

Det er det, jeg siger: Der er ingen konsekvens i det. Man kan ikke gøre det ene uden også at gøre det på den anden side. Sådan ser det ud.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg kan gøre det meget kort: Jeg er i bund og grund uenig med hr. Ole Løvrig Simonsen i det anførte synspunkt.

Arne Melchior (CD):

CD kan tilslutte sig de fire forslag og stemmer for. Som senior her i huset er der nok ikke mange, der vil mistænke mig for at være pro for min egen skyld. Jeg er da glad for de år, jeg har tilbage. Jeg ved jo ikke, om jeg når mit 30-års-jubilæum om 6 år, men jeg er da glad for den lønforhøjelse, jeg får, og jeg finder den ikke spor urimelig. Men jeg gør det først og fremmest, fordi jeg synes, at det niveau, vi nu kommer op på, er bedre end det, vi har haft hidtil. Og jeg under da enhver alle vedkommendes indtægter, også hr. Poul Nødgaard, men det er bare det, at når man taler så flot om det, skal man også tone rent flag, og det var det, jeg hjalp hr. Nødgaard med i morges i tv.

Jeg mener, at den samlede buket af lovforslag er et sundt kompromis. Der er da visse ting, vi gerne havde set anderledes. Vi ville gerne have været af med det skattefrie omkostningstillæg, men jeg tror ikke, det ville have forbedret ret meget. For øvrigt kan jeg sige som en af dem, der bor i København, men er valgt i provinsen, at omkostningstillæget foreløbig har givet mig underskud, og for ikke at blive drillet med det ville jeg gerne have været af med det, men det kunne vi altså ikke komme.

Vi er også lidt forundrede over partiledertilægget for ministre. Det kan vi ikke rigtig forstå nogen begrundelse for. Men sådan er det i et kompromis: Man kan ikke få sin vilje. Der er ikke tale om en studehandel i hvert fald. Der er tale om en buket af regler, som hører sammen, og som vi har talt os til rette om, og det har vi jo gjort.

Det er ikke korrekt at sige, at der er tale om lovsjusk. Hr. Nødgaard ved udmærket, at denne sag har været til behandling i Folketinget i ret lang tid. Hr. Nødgaard har behandlet den med sine kolleger i Præsidiets Udvalget for For-

retningsordenen har behandlet den et antal gange. Grupperne har været inddraget og har taget stilling. Så det, at lovforslaget gennemføres på få dage, er ikke udtryk for lovsjusk, for det er ikke en ny tekst og nye ideer, der kommer på bordet; det har været på bordet meget længe.

Og så er der selvfølgelig en række aviser, som markerer sig og håner og skælder ud. Jeg vil da godt opfordre de pågældende redaktorer til at offentliggøre deres egen lønningsliste, selvfølgelig begyndende fra toppen. Så kan det jo godt være, at vi kommer til det resultat, at vi tjener en tredjedel eller en femtedel af, hvad visse chefredaktører tjener, og så skal det være chefredaktørerne, der skal retfærdiggøre, at de er så meget dygtigere og så meget bedre og så meget flittigere og har så meget større ansvar end medlemmerne af Folketinget, og det tror jeg de får svært ved.

Jeg citerede i forrige uge i anden sammenhæng Matthæus: »Hvi ser du skæven, som er i din broders øje, men bjælken i dit eget bliver du ikke var.« Og det ville jeg godt have sagt til et antal chefredaktører, heldigvis ikke så mange.

Det er min oplevelse, at befolkningen ser anderledes på det. Jeg møder stor forståelse hos mennesker på alle lønniveauer og alle uddannelsesniveauer og alle ansvarsniveauer for det, der foregår her, og derfor er jeg ganske tryk ved, at når den første ophidselse hos nogle overskriftmagere har sat sig, så vil man finde, at den rettelse, der sker her, er rimelig og gavnlig, og derfor stemmer vi trygt for denne lovbuket.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Arne Melchior om en ting, som jeg ikke fik svar på af nogen, da jeg holdt mit ordførerindlæg, men så kan jeg jo spørge hr. Arne Melchior om det.

Hr. Arne Melchior snakkede om, at han havde været medlem af Folketinget i snart 30 år, og så vil jeg godt spørge: Når vi nu får forårets overenskomster, hvordan har hr. Melchior det så, når lønmodtagerne bliver spist af med 1½-2 pct.? Det er det ene.

Det andet er: Hr. Melchior var også med til at lave et indgreb over for sygeplejerskerne for nogle måneder siden her i Folketinget. Hvordan har hr. Melchior det med et sådant indgreb, som medførte beskedne lønforhøjelser til sygeplejerskerne, når hr. Melchior nu ud over sin fornemme ministerpension også skal modtage